

ת"פ 38099/06 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בית משפט השלום בראשון לציון

26 אוקטובר 2014

ת"פ 38099-06-13 מדינת ישראל נ' ל' (עוצר)

ת"פ 38112-06-13

בפני כב' השופטת שרתית זמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד א' ל'
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד איתן שמואלי

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד פינקלמן ניסן

גזר דין

הנאשם הודה, במסגרת הסדר דין שגובש לאחר סיום שמייעת הראיות, בעבודות כתוב אישום מתקן, והורשע על סמן הודיעתו בעבירות של:

גנבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (**להלן: "חוק העונשין"**);

והסגת גבול - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

על-פי עבודות כתוב האישום מתקן, בו הודה הנאשם, בתאריך 16.6.13 ב时刻 01:15 הגיע הנאשם רכב על אופניים חשמליים השיכים לאביו (**להלן: "האופניים"**), למחסן המציג במבנה ברוח' ז'בוטינסקי 41 פינת התומר 2 בראשון לציון (**להלן: "המחסן"**).

בנסיבות הללו, הסיג הנאשם גבול למחסן והוציא ממנו ציוד ניקון, ציוד DIG, גזיה, ציוד חשמל, כל עבודה ושקייה עם חוטי חשמל, השיכים לוועד הבניין וליצחק קוזי המתגורר במבנה (**להלן: "המתלון"**).

בהמשך, שם הנאשם חלק מהציוד שהוציא מהמחסן בערסל האחורי ועל CIDON האופניים.

במסגרת ההסדר הדיני אליו הגיעו הצדדים הצדדים, כתוב האישום בעניינו של הנאשם תוקן והנאשם הודה והורשע במיחסו לו.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים בתמצית

טיעוני ב"כ המאשימה:

בטעוני, הפנה ב"כ המאשימה לעובדות כתוב האישום המתוקן וטען כי מדובר בכתב אישום המלמד על אירוע חמוץ שהתרחש בשעת פנייה בוקר, במהלך הנאהם נכנס למיחסן, אשר בעלות או בהחזקת המטלון, וగנב רכוש מתוכו.

לענין הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי של הנאהם, טען כי מדובר בהגנה על רכוש הציבור, וכן חשש לפגיעה בשלומו וביטחונו של הציבור בכלל.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ביקש ב"כ המאשימה להציג כי עסקין בנאהם שגנבו כלי עבודה ולא רק סמרטוטים. כמו כן, ציין כי הנאהם ברר היטב את הדברים אותם גנבו, מיין, סידר וארץ אותם.

ב"כ המאשימה ביקש להציג את החומרה היתרה הטמונה בהתנהגותו של הנאהם, שנטפס בכך ע"י המטלון ולמרות זאת המשיך בעיסוקיו. לשיטתו, אין מדובר באירוע הבנה מצד הנאהם אלא בהעדר הרתעה.

התובע הוסיף וטען כי מדובר באירוע שבנקל יכול היה להסתמך באופן אלים נוכח תפיסתו של הנאהם בכך, אף ביקש כי בית המשפט יעניק משקל בכורה לפוטנציאל התרחשות אירוע אלימות.

אשר לנסיבותו האישיות של הנאהם, טען ב"כ המאשימה, כי אין לטעות ולהשוו, נוכח מראתו החיצוני של הנאהם, שאין ביכולתו להרע לאדם כלשהו.

ב"כ המאשימה ביקש לזכוף לחובת הנאהם את עברו הפלילי, תוך שהציג כי אין זו הסתברותו הראשונה עם החוק, והפנה לת"פ 4122/08 (שלום רاسل'ץ) בו הורשע הנאהם בביצוע עבירות רכוש דומות ללא שבוצעו בתיק דן, ונגזר דיןו למאסר על תנאי בן 5 חודשים, שהינו בר הפעלה עוניינו.

בשים לב לחומרת העבירות ולחבירו הפלילי של הנאהם, עתר ב"כ המאשימה להפעלת המאסר על תנאי התלי ועומד כנגד הנאהם וטען כי אין כל הצדקה להארכתו.

מכל המקבץ, עטרה המאשימה להשיט על הנאהם עונש מאסר בפועל קצר בתיק זה, להפעיל את המאסר על תנאי התלי ועומד כנגדו במצטבר, ולצדדים להשיט מאסר על תנאי וקנס כספי.

טיעוני ב"כ הנאהם:

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

ב"כ הנאשם הביעה מורת רוחה מתיוגו של ב"כ המאשימה את הנאשם כערבי רכוש סדרתי, משעה שמהמסכת העובדתית עליה כי עסוקין במקבץ נדבות שאסף למחייבתו גרותאות מתוך חדר אשפפה. לדבריה, מהראות שנשמעו עליה באופן ברור כי הנאשם ישב רCONDן על הרצפה כשהגרוטאות לצד, ולא זו גם כשהמתلونן הזעיק את המשטרה למקום, ואף השוטרים שהגיעו למקום מצאו את הנאשם כשהוא מעmis בקבוקים וסמרטוטים לתיוקו. לא זהה דמותו של ערבי רכוש אליו כיוון התובע בטיעוני, כך לטענת ההגנה.

בענין זה הטעימה כי אותו פוטנציאל להתרחשויות והתפתחות אירוע אלים עליו עמד התובע בטיעוני, לא קיים במקורה של הנאשם בשום לב למצבו הגוף הקשה וטיבם של מעשי - גניבת גרותאות.

ולראיה גם שה הנאשם נתפס בכפ"י המתلون, לא פגע בו, והמתין במקום עד שהגיעו השוטרים, תוך שהוא מגונן על הגרותאות אותם אסף.

לטענת ב"כ הנאשם, טיעוני המאשימה לעונש הולם תיקים שעוניים פריצות לדירות מגורים על ידי ערבי רכוש ואין כל קשר ביניהם לבין נסיבות תיק זה, לא מבחינת המעשה ולא מבחינת העשויה. עוד הוסיפה, כי לפי התיאור של ב"כ המאשימה את הנאשם, ניתן היה לצפות לערבי רכוש בעל עבר פלילי מכבד, אלא שעיוון בගילוון הרשותינו הקודמות מעלה כי עומדת לחובתו הרשעה אחת בלבד, שניתנה לפני שנתיים, בגין עבירות שבוצעו בשנת 2008 בנסיבות דומות.

ב"כ הנאשם ביקשה להציג בטיעונה לעונש, את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שהינו אדם אומלל ועלוב נפש, המשופט ברוחבות ומחפש למחייבתו בקבוקים וגרוטאות תוך חיטוט בפחית אשפפה.

עוד צינה, כי מחוות הדעת הפסיכיאטרית שנתקבלה במסגרת הליך המעצר בעניינו של הנאשם, עולה כי הוא סובל מפיגור קל, מתקף באופן גבולי ומתעסק באיסוף בקבוקים ומתקות וקיבוץ נדבות. הנאשם אומנם אינו סובל ממחלות נפש במובנה המשפטי אך בעברו ניסיונות אוביידיים רבים.

בנוספַּ, הנאשם מוכר כנכה 100%, משתמש בסבוטקס, הוא מתקשה מאוד בהליכה, רזה מאד וללא שינוי.

בכך, לטענתה, יש כדי ללמד על קשייו התפקודים של הנאשם גם ברמה הפיזית הרגילה. לדבריה, הנאשם למשה חי בדרגת תפקוד נמוכה וכל הווייתו מלמדת עליבות.

בשל כל אלה, עטרה ב"כ הנאשם להאריך את המאסר על תנאי התלי וועמד נגדו הנאשם.

דין והכרעה

כמציאות החוק בסעיף 40(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, שומה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשותה ביצוע העבירות.

באופן כללי ניתן לומר כי הערך החברתי הניצב בבסיסן של עבירות הרכוש הינו שמיירה על קניינו של הפרט ועל תחושת ביטחונו של הציבור.

אין חולק, כי במעשהיו פגע הנאשם בערכיהם המוגנים הללו. יחד עם זאת, מידת חומרתן של עבירות הגניבה והסגת גבול וכן מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים שליל נגזרת מנסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה שווי הרכוש שנגנבו ואופיו.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט לחוק, יש ליתן את הדעת לכך שמעשהו של הנאשם במקרה דנן אינם תוצאה של תכנון מוקדם ומוקף.

ה גם שאינו מתעלמת מהנזק שצפו היה להיגרם מביצוע העבירות - קרי, נטילת רכוש השיר למתלוון ללא הסכמתו, יש לקחת כנисיות מקלות את שווי הרכוש וטיבו, את העובדה שה הנאשם נתפס בכך והרכוש הוחזר לבתו במלואו וכן כי הנאשם הסיג גבול למיחס הממוקם בתוך חדר האשפה.

זאת ועוד, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק בית המשפט, גם שה הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין, סובל הוא מפיגור שכלי קל וממוגבלות קוגניטיבית. יכול ובכך יש כדי להסביר את העובדה שה הנאשם נשאר במיחס גם לאחר שהמתלוון הזעיק את המשטרה ו"גונן" על החפצים שאסף מאותו מחסן בחדר האשפה.

לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם ללא כל שימוש בכוח או תוך גרים נזק, ולא תכנון מוקדם, ללא חיבור בצוותא ולא תחוכם /או נועחות, סבורני כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם הניצבים מבוסיס עבירות הרכוש הינה נמוכה עד מאוד.

נתתי דעתם לפסיקה ולמדיניות הענישה הנהוגה בה שיש בה כדי אמת מידה קרובה ככל שניתן לנסיבות תיק זה, כדוגמת רע"פ 11/11 גוטלב נ' מד'י; רע"פ 12/4973 אמויאל נ' מד'י; עפ"ג 10-03-18727 ג'ابر נ' מד'י; רע"פ 7528/11 גולינר נ' מד'י; ת"פ 09-12-15128 מד'י נ' מסארווה; ת"פ 12-12-50057 מד'י נ' חסן; ת"פ 6365/13 מד'י נ' מסארווה; ת"פ 13-02-28425 מד'י נ' דריבין; ת"פ 13-05-14190 מד'י נ' שושן; ת"פ 11-07-27660 מד'י נ' אבוקסיס; ת"פ 13-07-26377 מד'י נ' קורקוס; ת"פ 14-02-31757 מד'י נ' ארפי.

מכל האמור, באה אני לכל מסקנה כי מתחת העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבני חודשי מאסר בפועל ספורים שיוכלו וירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלוית בדמות מאסר על תנאי וקנס.

הואיל וירעת המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת האם יש מקום להורות על הפעלת המאסר על תנאי, כתערית המאשימה, או על הארכטו, כתערית ההגנה, הרי שמן הראי שהדין יתמקד בירעת המחלוקת, ואין מקום לדין מוקף בעבירות בהתאם לתיקון 113.

ככל בשים לב לפסיקה הנווגת, כפי שהובאה לעיל, יש לציין כי הן העונש אליו עותרת המאשימה והן העונש אליו עותרת ההגנה נמצאים בגדיר מתחם העונש ההולם במקורה דן, ובאף אחת מן העתרות אין משום סטייה מדיניות העונישה המקובלת במקרים מסווג זה.

לאור האמור לעיל,מן הרואי לבחון האם במקורה דן מתקיימות נסיבות חריגות ומיעוזות שבעתין יש ליתן לנסיבותו האישיות של הנאשם משקל משמעותי ומרכזי בין שיקולי העונישה האחרים, באופן שיביא להערכת המאסר על תנאי בעניינו).

סעיף 55(א) לחוק העונשין קובע את הכלל, לפיו "**מי שנידן למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.**"

עם זאת, סעיף 56(א) לחוק מקנה לבית המשפט שיקול דעת להימנע מהפעלת המאסר על תנאי ולצאת על הארכת תקופת התנאי "**אם שכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.**"

עבירת רכוש בה הורשע הנאשם אינה מהרף הגבוה במדד החומרה ביחס לעבירות רכוש אחרות כמו שוד, התפרצויות לדירות מגורים או לרכב, היזק לרכוש בזדון וכיוצא באלה.

גם במדד החומרה של עבירות הגנבה והסגת גבול - מעשיו של הנאשם עומדים ברף החומרה הנמוך ביותר. זאת, עקב הנסיבות החריגות והבלתי שגרתיות בהן בוצעה העבירה - הסגת גבול למבחן שנמצא בתוך חדר אספה, שווי הנמוך של הרכוש שנטל הנאשם וטיבו והעובדיה כי בסופו של יומם הרכוש הוחזר לבתו במלואו.

מעשיו של הנאשם ונסיבות האירוע יותר מאשר מלמדים על התנהגות עבריתנית, מלמדים על התנהלות אומללה שככל כולה אומرت דלות ועליבות.

אם לא די בכך על מנת להצדיק הארכת המאסר על תנאי, הרי שהנסיבות הרבות לקולא הקשורות במצבו האישי המורכב של הנאשם ומצבו הבריאותי מטות לדעתו את הcpf לטובתו.

מדובר בגין שכל הוינו מלמדת אומללות ועליבות. די במבט חטוף כדי לבדוק במצבו הגופני הקשה והירוד, ההגבלה המשנית בתנועה והקושי בהתנידות, הרzon הקיצוני והחוסר בשינויים.

מדובר למי שסובל מפיגור שכלי קל ומוגבלות קוגניטיבית, חסר מקורות תמייה, המשוטט ברחובות ומתעסק למחיתו באיסוף בקבוקים וקיבוץ נדבות.

בעברו של הנאשם מספר ניסיונות אובדןים ושימוש מסיבי בסמים. ביום, מטופל הנאשם, לדבריו, בסבוטקס.

מדובר למי שמתפרק ברמת תפקוד פיזית ומנטלית בסיסית ומינימלית ביותר, ולא יכול להיות ספק כי לא ימצא קשר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, כך שכל תקופת מאסר שתגזר על הנאשם תרוצה מאחרי סוג וברית.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את התקoon המשמעוטי והמהותו של כתוב האישום שנעשה לאחר שמייעת הראיות בתיק ואת הودאו, המשקפת חרטה ולקיחת אחראית.

בהתאם זה יזכיר כי בשל כתוב האישום המקורי והחמור שהוגש מלכתחילה כנגד הנאשם, הוגשה נגדו גם בקשה למעצר עד תום ההליכים בעטיה נעצר לתקופה מסוימת.

סבירוני כי כל האמור מצדיך הפעלת מידת רחמים כלפי הנאשם על פני מיצוי הדין עמו.

לאור כל האמור ולאחר ששלמתי את מכלול הנסיבות ובהן בעיקר את נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותו האישיות של הנאשם, אני מורה כדליך:

המאסר על תנאי בגין 5 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 4122/08 (שלום ראש"ץ) ביום 5.7.11 יואר למשך שנתיים נוספת מהיום.

הסכום שנתפסה תושםך. ככל שקיים מוצגים נוספים, יטופלו בהתאם לשיקול דעתו של הקצין הממונה על החקירה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ה, 26/10/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקולד לעlidichdooheinr